

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Najnovejši dve ministerski naredbi.

Pravosodno ministerstvo izdalo je glede rabe slovenskega jezika v 26. dan maja t. l. pod št. 2725 naredbi, ki slove v slovenskem prevodu tako:

„Več državnih poslancev pritožilo se je pri pravosodnem ministerstvu, da državni pravdnštvi v Celji in v Ljubljani uročata slovenskim obtožencem nemške, njim nerazumljive obtožbe in da se poslužujeta pri glavnih obravnavah v svojih govorih, svojih predlogih večinoma le nemškega jezika.

C. kr. višjemu državnemu pravdnštvu se naroča, naj pravosodnemu ministru naznani, katerega jezika se poslužujeta omenjeni dve pravdnštvi pri obtožbah, predlogih in govorih v glavnih obravnavah, kjer rabi obtoženec slovenski jezik.“

Na to naredbi dobilo je ministerstvo zahtevano poročilo, a kot posledico izdalo v 25. dan junija t. l. pod št. 9250 drugo naredbi, ki na slovenski jezik preložena slove:

„Pravosodno ministerstvo vzelo je poročilo z dne 8. junija t. l. št. 1510 in 1577 na znanje.

Pravosodno ministerstvo pričakuje, da se vsi tisti uradniki pri državnih pravdnštvih, ki še ne znajo popolnem v službi potrebnega slovenskega jezika, potrudijo, da se ga priuče v kolikor možno najkrajšem času (in der möglichst kürzesten Zeit), da bodo brez zadržkov lahko v tem jeziku sestavljali obtožbe, stavili predloge in govorili proti slovensko govorečim obtožencem, ki se v glavnih obravnavah pred razsojevalnim sodiščem zagovarjajo v slovenščini — potem pred poroto, izimši slučaje, v katerih bi to po razmerah ne godilo kazenskemu poslovanju.

Višjemu c. kr. drž. pravdnštvu nalaga se tudi, naj ostro pazi, da državni

pravdnštvi v Celji in v Ljubljani točno izvajata 3. odstavek pravosodnega ministerstva naredbi z dne 15. marca 1862 št. 865 in da se omenjenima pravdnštvoma naznani vsebine te naredbi.

Zadržki, ki bi bili zaradi nedostatnega jezikovnega znanja državnopravnih uradnikov nasprotni izpolnjevanju teh naročil, naj se mi prijavijo v bodočem letnem poročilu.

Pražak l. r.“

To sicer še ni vse, a vendar je nekaj, zopet korak naprej! Za danes nemamo prilike o teh naredbah izreči kaj več, nego obžalovanje, oziroma začudenje, da je govor samo o pravdnštvih v Celji in Ljubljani, o onih v Celovci, Trstu, Gorici pa ne. Saj so vendar povsod razmere in potrebe jednake.

Miklošič in Hrvati.

(Dalje.)

Žalibog so, kakor sem slišal, mej njimi tudi nekateri učitelji materinega jezika na hrvatskih srednjih šolah, ki sicer prav pridno po Miklošiču prednašajo, morebiti še celo preveč — opozorim le na to, kar je Miklošičev vrstnik J. Grimm rekel o jezikoslovnem diletantstvu — pri tem pa tudi sem ter tje po njem nezaslišano udrihajo. Kako ga naj pobijajo, sem jim že prej nasvetoval. To bo gotovo lepša naloga, nego govoriti o „avstrijskom podplačniku“ — po zdravi logiki bi Miklošič moral tedaj ravno Hrvatoma na ljubo zgodovinske in faktične razmere iprenarejati — in nepedagogično ucepati mrznjo — mislimo, da je ravno blaženje mladih sre naloga šole — proti možu take slave, ki še v svojih predavanjih, kjer ima vendar druge ljudi pred seboj, ne polemizuje, ako ga že kaj posebnega k temu ne prisili.

Toliko znanstvenega duha bi se že davno lahko nasrkali, da bi morali vedeti, da „patrijotični“ momenti v znanosti nemajo mesta. Teško bo najti znanost, v kateri je toliko preprirov, tako strastnih

in osebnostnih, kakor v germanistiki, in posebno v glasoviti pravdi o Nibelungih grešilo se je večkrat „wider den wissenschaftlichen anstand“, ali „patrijotičnih“ uzrokov še pri nobeni stranki nesem zasledil.

Ali hrvatska mladež na Dunaji, vsaj njena prava ali navidezna večina, pokazuje tudi s svojim ravnanjem, da ne ve ali neče vedeti, kaj je sploh znanost. To je sicer teško očitanje, ali jaz sem si ga po polnem svest; v ravno povedani dilema je zagazila, pri katerem je vsak del jednako žalosten.

Akademiki (jünger der wissenschaft!), ki lahko, kakor je to posebno na Dunaji mogoče, v isti stroki danes tega in jutri zopet družega profesorja s po polnem drugimi nazori slušajo, ki imajo nalogo, mnogokrat z najrazličnejšimi mnenji se seznanjati, bi vendar morali vedeti, da znanosti ne pospešujejo samo pozitivni rezultati, ampak da se ti po težkem trudu nabirajo, ko so se morala prej že mnoga mnenja čuti.

Svoboda znanosti je vsaj na videz najekstremnejšim strankam sveta in ravno ljudje, ki toliko kričijo po „slobodi“, je ne poznajo. Komu neso znane Lessingove besede: „ich meine mich um die wahrheit ebenso verdient gemacht zu haben, wenn ich sie verfehle, mein fehler aber die ursache ist, dass sie ein anderer entdeckt, als wenn ich sie selber entdecke?“ Sicer pa nam je ravno Miklošič v svojih delih toliko pozitivnega podal, kar je obče priznано, da bodo slavisti in jezikoslovci sploh morali zmirom pri njem zajemati, kakor romanisti od svojega mojstra Dieza in germanisti od J. Grimma. Malo kdo stoji v takem nasprotju z moderno nemško lingvistično šolo, ki postavlja teorijo za teorijo, kakor ravno Miklošič. On nam ni pisal „genijalnih“ sestavkov, polnih duhovitih fraz, ampak vsa njegova dela so pred vsem z velikim trudom in vestno nabrani maferijal, ki obsega vse slovanske jezike,

LISTEK.

Klara Milič.

(Ruski spisal J. C. Turgenjev, poslovenil J. P.)

(Dalje.)

VI.

Prinesel mu je namreč pot pismo sledečega zadržaja, napisano z nepravilno, veliko žensko pisavo:

„Ako uganete, kdo vam je pisal, in ako vam to ne bo nadležno, pridite jutri po kosilu na Tverski bulevard, — okoli petih — in pričakujte me. Vam ne bo treba dolgo čakati. Pa to je jako važno. Gotovo pridite!“

Podpisa ni bilo. Aratov je brž uganil, kdo mu je pisal — in ravno to ga je vznemirjevalo. — „Kakšna neumnost!“ jecljal je skoro na glas, „še tega je manjkalo. Se ve da ne pojdem.“ — Vendar je velel poklicati nazaj pota, od katerega je zvedel, da mu je pismo na ulicah dala neka hišina. Odpustil ga je, Aratov prečital je pismo in vrgel je na tla . . . A kmalu je je zopet pobral in prečital;

in drugič je zaklical: neumnost! vendar pisma ni več vrgel na tla, a spravil je v miznico. Aratov prijel se je svojih navadnih del, zdaj za jedno, zdaj za drugo, pa nič mu ni šlo izpod rok. Rad bi bil videl Kupfra. Hotel ga je povprašati za svet, ali kako mu če povedati . . . Pa Kupfra ni bilo. Potem je Aratov vzel Puškina, prebral Tatjanino pismo in se prepričal, da ta „ciganka“ ni nič razumela pomena tega pisma. A ta šalun Kupfer kriči: Rachel! Viardo! — potem se je pa usel za glasovir in skušal na pamet zaigrati romanco Čajkovskega; pa ravno tako hitro je zopet zaprl glasovir in šel k teti v njeno vedno gorko zakurjeno sobo, tako napolneno z duhom mete in drugih zdravilnih zelišč, s preprogami, blazinami in drugo mehko hišno opravo, da bi se nevajen človek bil v njej težko obrnil in težko dihal. Platoša sedela je pod oknom z iglami v rokah (vezala je Jakobu pasico, po številu osemindeseto v njegovem življenji!) — in se je jako začudila. Kajti Aratov je poredkoma prihajal k njej, kedar mu je kaj bilo treba, zaklical je s tenkim glasom iz svoje sobe: Teta Platoša! — Vendar mu je podala stol pričakujoč, kaj bo povedal, gledala

ga je pazljivo z jednim očesom skozi, z drugim čez okrogle naočnike. Ni ga povprašala po njegovem zdravju in ni mu ponudila čaja, kajti vedela je, da ni prišel po to. Aratov je malo pomislil . . . potem je pa spregovoril . . . povpraševajoč o svoji materi, kako je živela z njegovim očetom in kako se je bil ta seznanil z njo. Vse to je že dobro vedel . . . pa hotel je gotoriti o tem. Pa žalibog, Platoša ni znala govoriti, odgovarjala je le kratko, kakor bi bila sumila, da ni prišel za to.

— Kaj pa! rekla je hitro in skoraj jezno je migala z iglami: Tvoja mati je bila golobičica in oče jo je ljubil tako, kakor se spodobi možu, zvesto in pošteno do groba; nobene druge ženske ni ljubil, pristavila je s krepkejšim glasom in snela naočnike.

— Ali je bila boječega značaja? vprašal je Aratov po kratkem molčanju.

— Se ve da boječa. Predrznje so takrat bile redke.

— Ali takrat še ni bilo predrznih?

— Bile so tudi ob našem času . . . kako bi jih pa tudi ne bilo? Pa vedi, katere! Kake vlačuge nesramne, ki so se ozirale okrog in prilizovale, da

gorenje- in doljenjelužičko-srbskega ne izimši, tako da je v njih vsako zrnce zlato. In vender nikdo ne priznava tolikokrat pri predavanjih kakor on: „grammatici est, quaedam nescire“. In brez srca mora biti človek, na katerega bi ne napravile utisa besede, katere je Miklošič napisal v predgovoru k svoji „Stammbildungslehre“ (Vrgl. Gram. Wien 1875 Bd. II. XXIV.): „an diesem buche (ki obsega XXIV + 504 str.) ist seit mehr als zwei decennien, allerdings nicht ausschliesslich, gearbeitet worden. Alle, die ähnliches versucht haben — und nur diese sind billige beurteiler von dergleichen besrebungen — wissen, dass man, wenn das werk endlich fertig ist, unwillkürlich an den spruch erinnert wird: *ὅταν συντελέσῃ ὁ ἀνὴρ ὁπποῦν, τότε ἄρχεται.*“

Mnogo Miklošičevih trditev je s prva razburilo slaviste in druge kroge in po časi so se večinoma vse pripoznavati začele. Koliko so se branili posebno ruski slavisti s svojega pravoslavnega stališča cerkveni jezik imenovati „staroslovenski“ in njegove panonske domovine, tako da se je Miklošič sam l. 1874 v „Altslov. Formenlehre in Paradigmen“ str. IV. izrazil: „diese (die allbulgarische) hypothese ist seit einigen jahren so allgemein angenommen, dass ich meines wissens unter den lebenden slavisten mit meinem proteste dagegen allein stehe.“ (Dalje prih.)

Politični razgled.

Norranje dežele.

V Ljubljani 11. avgusta.

Včeraj se je v českem deželnem zboru vzprejel budget v tretjem čitanju. — V četrtek je sklenil česki klub, da bode spremenil pravila, oziraje se na nasvete mladočeske manjšine, katere je predložil Čelakovsky. Glavne njihove zahteve so, da treba za veljavno ukrepanje večne treh četrtij in da se pri izvolitvi zaupnih mož ozira na vse stranke, torej tudi na Mladočeske.

Dunajskim listom je jako po godu, da ni imel Riegerjev poskus za sporazumjenje nobenega uspeha; vrhu tega se celo drznejo zasmejavati česki rod ter njega voljo ter slednjemu celo očitajo nečiste namere. Tako trdi „N. Fr. Pr.“, da je dr. Rieger po burni debati v deželnem zboru že naprej mogel vedeti, da odgovor ne bode dovoljen ter je navlašč pisal pismo, da zamore potem Nemcem očitati nespravljalivost. Na tako natolevanje ni vredno odgovarjati.

„Egyetértés“ omenja česke volilne reforme ter popolnem priznava nje potrebo in pravičnost. Upor Nemcev: dr. Schmeykal, Partsche in Plener označuje kot tak, da nosi na čelu pečat ne pravičnosti. Nemci obdolžujejo Čehe, da hočejo s to volilno reformo Česko odtrgati od Avstrije, kar pa nikakor ni res, kajti Čehi ne skile onostran mej, kakor stori to mnogo nemških gospodov, katerim se še ne zdi potrebno skrivati svoje pangermanske čute.

Misel o administrativni delitvi Česke karakterizuje „W. Allg. Ztg.“ tako: „Take projekte, kakor jih delajo gospodje Russ in Bareuther, je treba le do jedra pregledati ter odlučiti fraz, in takoj se uvidi, da je gola nesmisel. Pač se more Trentino ločiti od Tirol, ker v severnih Tirolah ne stanuje nič

bi ujele kakega neumneža, — boljši ljudje so se jih ogibali. Pomisli, ali si videl pri nas kako tako?

Aratov ni odgovoril in vrnil se je v svojo sobo. Platonida Ivanovna je pa pogledala za njim, pokimala z glavo, zopet nataknila naočnike in vzela pasico v roke... a večkrat se je zamislila in spustila igle na kolena.

Aratov je prav do noči nejevoljno ponavljal — ne, ne; jezen mislil na to pismo, na to ciganko, na napovedano snidenje, na katero nikakor ne pojde. Po noči ga je v sanjah nadlegovala. Sanjalo se mu je od njenih, zdaj široko odprtih, zdaj zopet pol zaprtih, naravnost vanj obrnenih oči — in od teh negibljivih, čudnih potez na njenem obrazu...

Drugo jutro je zopet, sam ni vedel zakaj, težko pričakoval Kupfra; malo je manjkalo, da mu ni pisal... ničesar ni delal... samo hodil je po svoji sobi.

Niti jedno trenutje ni hotel dopustiti misli, da pojde na ta neumni „rendez-vous“... a ob polu štirih, po kosilu, je hitro oblekel suknjo in pokril kapo, skrivaj zmuzal se od tete in hitro odšel na Tverski bulevard. (Dalje prih.)

Italijanov, pač je bilo mogoče Vojvodino ločiti od Ogerske, ker po tem na Ogerskem ni ostalo Srbov in Rumuncev, ampak taka delitev, vsled katere bi imeli namesto jednega narodnostnega boja dva, taka delitev, ki ne bi odstranila nobene dosedanjih pomankljivostij, taka delitev bi bila pač gorostasten nestvor“.

Vnanje države.

V Cetinje došli so k predstoječemu ženitovanju vsi akreditovani inostrani zastopniki; tudi mnogo tujih gostov privabila je ta slovesnost. Kneza Orlova-Demidova, zastopnika carjevega, pozdravilo je ob prihodu jedenindvajset strelav iz topov ter mu je šel knez Nikita osebno naproti. — „Politik“ objavlja telegram, po katerem bi bil knez črnogorski s posredovanjem obema strankama prijazne vlasti skrbel za to, da se kralju srbskemu dá zatrdilo, da nema predstoječa zveza njegove najstare hčere s členom rodbine Karageorgjevičeve nobene politične tendence, najmanj pa kako skrito namisel proti dinastiji, s katero želi Črnagora vedno v miru in prijateljstvu živeti.

V sredo dospel je Kraszewski v Draždane v svojo staro vilo, kjer ga policija strogo straži. Slovstveno delovati mu je dovoljeno. Preiskava je sicer njegovo krivdo nekoliko zmanjšala, a glavni uzrok, da so ga izpustili proti varščini, je njegovo slabo zdravje.

Na mesto ruskega vojnega ministra Vavovskega, ki bode, kakor poroča „Presse“, definitivno odstopil, pride baje poveljnik garde general-lieutenant grof Pavl Šuvalov II. Nadalje se trdi v diplomatičnih krogih, da se bode minister notranjih stvari grof Tolstoj v kratkem nadomestil po generalprokuratorji sv. Synode, Pobědonoževu.

Angleški premier Gladstone odgovoril je pri nekem banketu v Mansion-House po napitnici na ministre ter mej drugim dejal: Vsi ministri upajo, da se bode brzo dognala reforma v Egiptu; vlada se le boji, da bi se po kakem prenaprjenju stvar ne oškodila. Kedar bode ta naloga rešena, se bode angleška vojska iz Egipta umaknila. Vlada je dobila po pošti več podrobnostij o dogodku v Tamatave ter se je utrdilo nje upanje, da je ni težkoče, katera se ne bi dala rešiti s plemenitim, odkritosrčnim mišljenjem, katero vlada mej Anglijo in Francijo. Trdno je prepričan, da iz tega dogodka v Tamatave ne bode nastalo ničesar, kar bi utegnilo motiti dolgoobstoječe jedinstvo mej obema državama.

Dopisi.

Ischl 9. avgusta. [Izv. dop.] V Ebensee sta se včeraj poljubila mogočna gospodarja srednje Evrope in si stisnila roke v prijateljski pozdrav. Točno opoludne dospel je dvorni vlak v Ischl, kjer je cesarica Elizabeta in na tisoče broječa množica pričakovala dobroznanega visocega gosta. Hitro in krepko stopil je cesar Wilhelm do cesarice, jej udano poljubil roko in jo spremljal do voza, po bogato okinčanem peronu pa so zadoneli srčni živijo — pardon! — glasni koch — in v brzem teku odpeljale so se kočije proti cesarski vili. Cesar Wilhelm, visoka močna postava, izgleda jako dobro in zdravo, tako da bi nihče ne mislil, da že 87 poletje od njega slovo jemlje.

Sinoči bila je v gledališči slavnostna predstava; ustop imeli so le povabljeni. Pri baletu sodelovalo je 40 plesalek dvorne opere iz Dunaja.

Cesar Wilhelm stanoval je kakor navadno v hôtelu „Elizabet“. — Včeraj popoldne se je vozil celo uro po krasnih promenadah, danes dopoldne pa je sprejemal različne dostojanstvenike in jih zopet obiskoval.

Pri grofici Thurn-Taxis in Wimpfeu mudil se je nad ¾ ure. Danes ob ½2 bil je v cesarski vili obed in koj po obedu ob ½3 je zapustil Ischl, izrazujoč nado in upanje, da še ni bilo zadnjikrat.

T. Bruno.

Iz Zagreba 9. avgusta. [Izv. dop.] L. 1868. so Hrvatje, prisiljeni po političnih okoliščinah, še bolj pa po tedanjem banu baronu Rauchu s svojimi „stari prijatelji“ Magjari sklenili pogodbo. Po vseh hrvatskih mestih in trgih, celo po vaseh upili so takrat magjarski korteši, da bo nagodba z Magjari Hrvatoma novo življenje in novo srečo donesla, in da je zadnji čas, da se Hrvati otresejo Nemcev in Nemškutarjev, ki se nam v kratkem času skoraj vso Hrvaško pošvabčili. In zares našlo se je ljudij, ki so prepredenim in zafrkanim kortešem verjeli, posebno, ko so načrt nove nagodbe dobili v roke. Nagodba

sama po sebi bi ne bila slaba. V njej so Magjari na Rauchova usta Hrvatoma celo Dalmacijo obljubili, Krajino kar čez noč „materi zemlji“ reinkorporirali, a mestu Reki se povsod v nagodbi daje častni značaj hrvatskega mesta. Le financije, komunikacije in trgovina spadajo v združeno (zajedniško) upravo in še o teh granah zajedničke uprave govori §. 57. nagodbe: „Tudi za organe zajedničke vlade ustanovljuje se hrvatski jezik kot uradni jezik, se ve, v mejah kraljevin Dalmacije, Hrvatske in Slavonije“. Kdo bi si bil takrat mislil, da so vsi ti in slični §§. le prav umetno izdelane limanice, na katere se Hrvatje morajo ujeti! O teritorialnem vprašanji Dalmacije se še danes govoriti ne sme, čeravno je blažena nagodba že 15 let stara; Krajino smo sicer dobili, ali le tako, kakor tisti medved medú, ki ga je skozi šipe lizal; Raka že davno ni hrvatska in zdaj je le še vprašanje: smejo li Hrvatji za svoje otroke na Reki imeti hrvatske šole ali ne? Ostanejo nam „po nagodbi“ le še financije, komunikacije in trgovina, s „hrvatskim uradnim jezikom“. Da si pa tudi v tem obziru Hrvati ne bojo preveč ošabno brkov frkali, poslali so nam Magjari v Zagreb možiceljna, pegavega in skoz in skoz kozavega v obrazu — nebodigatreba — Davida, ter so nam ga imenovali za finančijalnega ravnatelja!! Nekdaj nam je pravil učitelj v šoli, da so pred 1000 leti divji Huni neke noči v Magjarsko kar pridri, ter je zagotavljal, da človeštvo tako grdih obrazov ni videlo, kakeršni so bili Huni, posebno pa njih kralj Atila, ki je bil majhen, ogrnjen v plašč iz samih mišjih kožic, a oči so mu se svetile kakor jazbecu, kadar iz luknje na svoj plen čaka. Ne vem zakaj, ali zagotavljam vas, da se vselej na Atilo in na to povest nekdanjega učitelja spominjam, kedar koli srečam našega finančijalnega ravnatelja Davida. Kakor nekdanj Atila v Magjarsko, tako prišel je tudi David kar čez noč na Hrvatsko. Atila je bil hunski kralj, David je pa po svojih funkcijah hrvatski podkralj, ali saj več kot ban, ker ta mora na vse njegove odredbe molčati. Pred 2—3 leti zapovedal je David svojim uradnikom, da se morajo magjarski učiti. Deželni zbor se je temu uprl, ban je sam v teh zadevah šel v Pešto in vse mogoče prosil, naj bi se dotična šola magjarskega jezika za hrvatske uradnike zaprla, vse zaman. Šola je eksistirala, dokler sami učenci neso izostali. — Te dni je pa David še bolj svojo neomejeno mogočnost pokazal. Na finančne urade je dal pribiti magjarske grbe z magjarskimi nadpisi, katerih pri nas nobena živa duša ne umeje. Na jednom samem postopji jih ni nič manj kot šest. Ljudje so kar strmeli nad to najnovejšo Davidovo predrznostjo. Cele tolpe gledalcev postavilo se je pred te magjarske nadpise in bilo je slišati glasnega godrnjanja. Vsak je težko čakal noči, ali kaj si hočeš? Po noči našla se je pod magjarskimi nadpisi močna straža in človek golih rok vender ne more na oborožene stražarje. Karakteristično je, da je neki stražar prosil nekoliko gospodov, ki so se ustavili pred nadpisi, naj se odstranijo — „saj ta magjarska reč tukaj gori tako dolgo ne bo stala“, je dodal. — Neka gospodična, ki sem jo ravno pred omenjenim poslopjem srečal, mi je rekla: „Gospodine, ako hočete te nadpise podreti, jaz vam sama lojtre prinesem ter vam jih držim“. Ne vem, če je 10 ljudij v Zagrebu — izimši magjarske uradnike, katerih je že precej — ki bi to Davidovo predrznost odobraval. „Pozor“, ki je o tej reči prav možato spregovoril, je bil dvakrat zaporedoma konfisciran. Vrli Zagrebški meščani z nekaterimi odvjetniki na čelu sklenili so sklicati o tej zadevi meeting ter mu sledeče sklepe predložiti: 1. Protest proti magjarskim nadpisom; 2. volitev deputacije 5 oseb, ki bo od Davida osobno zahtevala, da se protipostavni grbi odstranijo; 3. ves meeting bo deputacijo spremljal v gornje mesto do Davidovega stanovanja in tu bo mirno na odgovor čakal; 4. ako David nepovoljno odgovori, bodo tri v ta namen izvoljene osebe v nazočnosti cellega meetinga protipostavne grbe in magjarske nadpise s hrvatskih poslopij potrgale. Ob jednom apeliralo se je tudi na ostala mesta hrvatska, da se meščani tem sklepom pridružijo. Vse je napeto, kaj bo iz tega. — Ako pride

res do tega, da bodo Hrvatje trkali magjarske nadpise raz hrvatska poslopja, jim mi tukajšnji Slovenci prav radi — lestvice držimo.

Iz Višnje Gore 8. avgusta. [Izv. dop.] Bridka smrt izbrala si je v ponedeljek zjutraj za nas in za mestice sploh predrago žrtev. Kakor je že drugi dopisnik v štev. 179 poročal, umrl je Josip Stepic, sin občeznanega trgovca in župana še le v sedemnajstem letu za hudo boleznijo — kozami.

Zadnji up, da se bo naše mestice katerikrat povzdignilo, zagreblji smo danes v hladno zemljo. Bil je vseskozi značajan, vrl mladeneč, podpora svojim starišem in, kar je za nas največje vrednosti, zelo unet za napredek mesta. Ni ga imel sovražnika; vsak, ki ga je poznal, spoštoval ga je tudi, ako ne — ljubil.

Temu pričala je zelo obilna udeležitev pogreba. In ko so domači pevci mu zapeli pri črni maši mile dve pesnici in na grobu P. Angelik Hribar-jevo nagrobnico: „Človek glej,“ slehernega oko bilo je solzno, ako si srce britkosti ni olajšalo v — glasnem joku. Tudi glasovi pevcev so se tresli in videlo se jim je, kako iz dna srca prihajajo besede in kako težko mu skazujejo — zadajo čast.

Koga bi tudi ne presunila tako britka osoda, v majniku svojega življenja poklican biti v večnost. Katerega bi ne ganilo, svojega pobratima, svojega nekdanjega sošolca videti devati v hladno gomilo? Gotovo, tudi železno srce bi se omeščalo. Mnogo je imel prijateljev tudi v daljavi, a reči smem — nobenega sovražnika. Več pa kakor vse besede, ves jok, naj mu velja poslednja, o nagrobni izražena želja, katera je gotovo v slehernem srcu slušateljev odmevala:

Truplo mirno naj počiva
Duša pa naj raj uživa,
Dokler skupaj ustanemo,
Se na desni združimo!

—y—

Iz Vipave 9. avgusta. [Izv. dop.] Prošli ponedeljek t. j. 6. t. m. padel je raz veliki novi zvonik cerkve matere božje v Logu Vincencij Poniž, klepar iz Ajdovščine, kateri ga je na novo s kositarjem pokrtil, ter ravno z rdečo barvo opleskaval. Mož ostal je takoj mrtev. V njem izgubi Vipavska dolina kleparskega mojstra, kakeršnih je le malo po mestih, kaj še le na deželi. Učil se je svojega rokodelstva pri prvih mojstrih na Dunaji, kakor pri Ditmar-ji, Wiesej, posebno pa v cesarskem pomoškem arsenalu v Puji.

Razun po mojsterstvu svojega rokodelstva odlikovsi se je mož tudi še posebno z izgledno marljivostjo, poštenostjo in štedljivostjo. Kar je on podvzel, zvršil je gotovo v pravem času in najsolidnejše. Za to ga je pa tudi vse čislalo, in le jeden glas gre zanj po Vipavi: škoda za tako izvrstnega moža! Uzrok žalostnemu koncu bila je njegova že prevelika marljivost in predrznost v izvrševanju svojega posla. Blagi mož naj v miru počiva!

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) se bode sklical najdalje do sredi septembra, verjetno, da že 10. septembra, ker vlada želi, da kma lu spet prične in konča svoje delovanje.

— (Deželni odbor kranjski) uraduje z občinami in cestnimi odbori slovenski. Pričakujemo, da bode nemudoma tudi v notranji službi ukazal slovensko uradovanje; kajti sklep deželnega zbora od leta 1879. nikakor ni odstranil znanega sklepa zastran slovenskega uradovanja od l. 1869. in deželni odbor sme, ne da bi še čakal ukaza od deželnega zbora, ukazati deželnim uradom, da slovenski uradujejo.

— (Po toči poškodovanim občinam) v Novomeškem okraji je deželni odbor dovolil 700 gld. podpore.

— (Takozvani cesarski paviljon) na prostoru ljudske veselice kupila je južna železnica za 900 gld. ter ga bode prestavila v Abacijo, kjer zida pri morji hōtel.

— (Nova slovenska knjiga.) Profesor J. Jesenko v Trstu nam je letos spisal in založil že drugo slovensko knjigo. Pred nami leži „Zem-

ljepis za drugi in tretji razred srednjih šol“ (natisnila „Narodna tiskarna“ v Ljubljani). Obsega 13 tiskanih pol v veliki osmerki. Dobro bode došla našim gimnazijam, kjer se v nižjih razredih ima v resnici uvesti slovenski učni jezik pri večini raznih predmetov. Kolikor smo v naglici mogli v knjigo pogledati, ponuja nam povsodi naj-novejša „data“. Še bolj nas je razveselilo, da ima znamenke ali kratice že stavljene po onem ministerskem ukazu, ki smo ga bili konci aprila prijavi- li. V tem oziru gotovo prva slovenska učna knjiga in najbrže te novosti še nobena nemška šolska knjiga ni upeljala. A dosti o knjigi na tem mestu; najbrže prijavimo v bodoče obširnejše naznanilo o njej.

— (Iz Žavca) se nam piše: Hmeljni sejmi dovoljeni so „Južno štirskemu hmeljarskemu društvu v Žavci“ in bodo začeni od 30. t. m. vsako sredo in soboto, dokler traja sezona hmelja. Južno štajerski rani hmelj bil je letos zopet prvi na svetovnem sejmu v Norimbergu. Prodal se je po 400 mark (1 marka = 58 kr.) za 50 klg. Cena je zdaj nekoliko pala na 350—376 mark za 50 klg. Za naše kraje je najboljši pozni hmelj, ker nikjer toliko ne obrodi, kakor pri nas. Pozni hmelj začnemo obirati, če ostane vreme lepo, koncem bodočega tedna. Ni lepšega dela na polji, nego obiranje hmelja. Staro in mlado, vse pomaga pri veselem petji spravljati dragoceno blago. Imamo tujih kupcev iz Zatiča, Prage, Norimberga, a tudi domačini poprijeli so se te trgovine. Telegram prihaja za telegramom in Žavski trg je, ko je hmelj suh, prava borska. Letos pridelamo 1800—2000 centov, prihodnje leto, ako bo ugodno vreme, 5—6000 centov. To vse spada na Savinjsko dolino, kajti razen v Skalskej dolini in nekaj pri Konjicah so vse drugo le začetki. Zgodnji hmelj je lepši kakor vsak Zatiški, in tudi pozni hmelj sme se primerjati z vsakim drugim hmeljem.

— (Našim gospodarjem) je dobro znano, da najboljše stroje izdeluje tovarna kmetijskih strojev Henrika Lanza na Dunaji. Mlatilnice, slamo- rezniki, trijerji itd. in vsi drugi izdelki te tovarne so istinito izvrstni. Tovarna jamči za izdelke ter prodaje stroje tudi na obroke. To jako pošteno firmo, katere zastopništvo za Kranjsko je prevzel nam dobroznani učitelj kmetijstva g. E. Kramar v Ljubljani in pri katerem se naročajo po fabriški ceni stroji, priporočamo vsem gospodarjem gorko, ker smo o njenej solidnosti popolnem pre- pričani.

— (Iz Slovenskih goric) se nam piše 10. t. m.: Pretečeni teden pripeljal je na skrivnem nekdo čez 60 let staro, nepoznano prosjakinjo in jo odložil pri posestniku A. Šliku na Pesnici, Marjet- ske fare. Revica, ki je imela po nogah polno živih črvčkov, umrla je že drugi dan. Kdo in od kod je bila, ni znano.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Bled 11. avgusta. Biskup Strossmayer primljen je sinoč od Slovenaca i Hrvata, gru- vanjem mužnara, oduševljenim klicanjem, razsvje- tom hotela Petrana, susjednih vila, jezera i otoka. U nedelju mišiti će na otoku.

Praga 11. avgusta. Kurija veleposest- nikov in „Českega kluba“ peteročlani odbor čestitali so kardinalu Schwarzenbergu povodom petdesetletnice, nemški klub bode jutri čestital.

Dunaj 10. avgusta. Danes zvečer na- gromadilo se je veliko delavcev pred policijskim poslopjem. Hoteli so demonstrirati zaradi konfiskacije nekega delavskega lista. Policija je z golim orožjem razpršila množico. 38 oseb so prijeli, mej njimi 11 ranjenih. Ranjeni so 4 policaji. Na policijskega predsednika in po- veljnika straže metali so kamenje. Ob 10 nri zapustili so vojaki in policija mesto izgredev.

Dunaj 11. avgusta. Vojni parobrod „Pola“ priplul je včeraj z otoka Jan Mayen v Trondhjem s polarno ekspedicijo na krovu, katere člani se vsi prav dobro počutijo. V 19. dan t. m. utegne parobrod pripluti v Hamburg.

Pariz 11. avgusta. Peyron imenovan je pomorskim ministrom.

Madrid 10. avgusta. Ustaši na San Do- mingo ustrelili so svojega vodjo, misleč, da jih je izdal. Ustaši so se udali.

Barcelona 10. avgusta. V San de Ur- gel bil pronunciamiento; 10 batalijonov in 6 ba- terij odposlalo se je tja. Na garnizijo v Bar- celoni upliva se v puntarskem smislu. Položaj resnoben. Punt kaznencev v Santoni bil hitro udušen. V Santander odposlalo se je 250 žan- darjev za slučaj, ko bi se spuntala garnizija. General Quesada zastavil je glavne prelaze v okraji Logrono; prikazujejo se emisérji Kar- listov.

Pariz 10. avgusta. „Telegraphe“ poroča iz Barcelone: V predmestjih vzdignili so se delavci s klici: Živela republika! ter se podali proti Valls-u. Dva polka odposlana za njimi. V Kataloniji proglašeno obsedno stanje. Govori se, da v Valenciji ustanek. Prebivalstvo brati se z vojaki. Bati se je, da se spuntati mesti Figueras in Gerona. Tudi se čuje, da se je spuntala garnizija v Leridi.

Poziv.

Opiraje se na dopis „iz Notranjskega“ v št. 181 „Slov. Naroda“ z dne 9. t. m. prosim uljudno p. n. go- spode pevce, kateri žele pri narodni slavnosti skupne Notranjske dne 2. septembra t. l. sodelovati, da se najdalje do 18. t. m. oglašé, da zamorem vsakte- remu dotične note doposlati. Peli bomo že v lan- skem sporedu določene pesni:

D. Jenko: „Naprej“,

A. Hajdrih: „Jadransko morje“ in

G. Esenhut: „Ustaj rode“.

Ob jednem prosim tudi p. n. gospode daro- valce dobitkov za dobrodelno loterijo, kateri dobit- kov še neso poslali, da mi le-te direktno ali pa po gospodih poverjenikih širšega odbora do 25. t. m. preskrbe.

Gledé na dobrodelni namen loterije in slav- nosti prosimo obilega sodelovanja p. n. gospodov pevcev in uspešne podpore slavnega občinstva.

V imenu ožjega odbora:

J. Lavrenčič,
blagajnik.

Tuji:

10. avgusta.

Pri **Stonu**: Strohheim z Dunaja. — pl. Zeller iz Zagreba. — D. Turner iz Pešte. — Simonič iz Trsta. — Hilscher iz Banjaluke.

Pri **Maliču**: Jelenc z Dunaja. — Demšer iz Železni- kov. — Fischer z Dunaja. — Dr. Graaffe iz Trsta. — Sni- žek z Dunaja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
10. avg.	7. zjutraj	732.56 mm.	+14.8°C	sl. sev.	d. jas.	10.70 mm.
	2. pop.	732.05 mm.	+22.6°C	sl. jug.	obl.	
	9. zvečer	722.60 mm.	+18.4°C	sl. jug.	obl.	dežja.

Srednja temperatura +18.6°, za 1.3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 11. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 90 kr.
Srebrna renta	79 „ 60 „
Zlata renta	99 „ 90 „
5% marčna renta	93 „ 50 „
Akcije narodne banke	838 „ — „
Kreditne akcije	296 „ 30 „
London	119 „ 75 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 49 1/2 „
C. kr. cekini	5 „ 65 „
Nemške marke	58 „ 35 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 120 „ 50 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 170 „ 50 „
4% avstr. zlata renta, davka posta	99 „ 70 „
Ogrska zlata renta 6%	119 „ 85 „
„ „ 4%	88 „ 85 „
„ papirna renta 5%	87 „ 30 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103 „ — „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114 „ 50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118 „ — „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107 „ 60 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 50 „
Kreditne srečke	100 gld. 173 „ 40 „
Rudolfove srečke	10 „ 21 „ 25 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 110 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	224 „ — „

Poslano.

Neizogibljivo! S to besedo začenja se anonsa v današnji številki, katera priporoča novo, po slavnem zdravniku dr. Pinkas-u izumljeno sredstvo, Roborantium (lase ustvarjajoča tekočina), katero je pri izpadanju las, plešcih, golobradcih in osivelih že neverjetno mnogo koristilo in doslej v svojih uspehih ni bilo še doseženo. Nečemo na dolgo in široko razkladati ter hvalisati to iznajdbo, kakor bi za služila, temveč opozarjamo p. n. čitatelje na dotično anonso in priporočamo poskusiti s tem sredstvom. Ako ne bi imelo uspeha, pripravljen je izumitelj denar brez ugovora povrniti.

Slavno občinstvo!

V nedeljo 12. avgusta ob 3^{1/2} uri popoldne pripravi poseben odsek

plesno veselico s tombolo

v Hohn-ovi gostilni (pri Lebanu) na dvorišču. Čisti dohodek je namenjen društvu za podporo rokodelcev v Ajdovščini. K obilni udeležbi uljudno vabi odsek.

Ajdovščina, dne 8. avgusta 1883. (531—2)

Obče znano izvršno

tovarno kmetijskih strojev

HENRIK LANZ-a na DUNAJI

zastopa za Kranjsko od sedaj naprej ter vzprejema naročila

E. Kramar,

(534—2) učitelj kmetijstva v Ljubljani.

iv. GIONTINI v Ljubljani

priporoča najudanejšo kompozicije **V. Parme** za glasovir:

Milica-polka 40 kr., Pesni venec 90 kr.,

Slavnostna koračnica 75 kr.,

zadnja uglasbena povodom Najvišje navzočnosti Nj. Veličanstva ob 600 letnici Kranjske.

Vsi ti umotvori so bili izvršno ocenjeni in torej naj bi si je omislil vsak razumnik. (539—1)

Komi,

ki ima dobra spričevala in zna slovenski in nemški, nastopi lahko precej službo v trgovini s **specerijami** in **železnino** na deželi. Adresa zve se pri administraciji „Slovenskega Naroda“. (538—1)

Notarski koncipijent,

v vseh notarskih in pravnih zadevah popolnem izurjen, najstarejša nepretrgana praksa, zmožen tudi v slovenskem uradovanju, želi prejembo službe na Kranjskem kot notarski koncipijent. — Oglasila naj se oddajo pri administraciji tega lista. (536—1)

Že 44 let izkušeno!

Najboljše in najcenejše **vino čisteče**, posebno pa

vino zboljšujoče sredstvo

je pristna francoska žolca (galerta). — Dobiva se vedno pri

A. Hartmann-u.

v Ljubljani, v Tavčarjevi hiši. (495—4)

Navod za uporabo brezplačno.

Trgovski pomočnik,

izurjen prodajalec kolonijalnega in manufakturnega blaga, išče se do 1. oktobra v službo pri

J. Müller-ji

(530—2) v Zagorji pri Savi.

Med. & chirurg.

Dr. JULIJ SCHUSTER,

zdravnik ženskih in otroških bolezni, porodničar,

zdravi od 9. do 10. ure popoldne in od 3. do 4. ure popoldne

v Köhler-jeveji hiši, II. nadstropje, poleg Hradecky-jevega mostu, na Starem trgu št. 2.

Uboge brezplačno. (524—2)

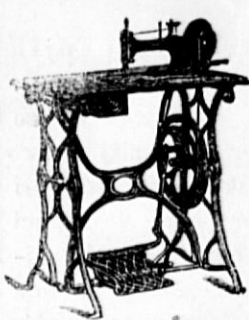
Umetne (234—33)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikaškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanje** in vse **zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel, poleg Hradecky-jevega mostu, I. nadstropje.

Izdatelj in odgovorni urednik **Makso Armich.**

C. k. privilegij za zboljšanje šivalnih strojev.

Ivan Jaz,

v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakotero šivanje. (376—11)

Sestletna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4 do 5 gl.

Takoj delujoče.

Uspeh zjamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri **plešah**, **izpallih ali osivelih lasih**. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zjamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gl. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gl.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri gosp. **Edvardu Mahr-u.**

Ni sleparija! (192—19)

Vsem prebivalcem Avstrije in Ogerske.

Nujni poziv!

Zaradi dedne razdelitve velike trgovske hiše Ivana Karola Kunzschmidta, ki je obstajala 121 let, sklenili so dediči v svojem shodu v dan 1. junija t. l., da bodo prostore od 1. septembra 1883. naprej v najem dali ter dotlej poprodali vso zalogo blaga po tistej ceni, kakor je njih stala surovina, tedaj **skoro zastoj**, da bode le mogoče prostore 1. septembra izprazniti in oddati. (522—2)

Na prodaj je še sledeče blago:

4500 ženskih srajc iz najfinejšega angleškega chiffona s pristnimi švicarskimi vezanimi ustavki, prava umetna vezanina, — po 1 gl. 50 kr.; dvanajstotica za 16 gl. 50 kr.

1500 ženskih ponočnih srajc jednake baže, zelo dolge in po vsej dolgoti z vezanimi ustavki, jako elegantno opravljene, krasota za vsako damo, — po 1 gl. 50 kr.; dvanajstotica za 16 gl. 50 kr.

5600 ženskih spodnjih kril iz najfinejšega sivga platna s pristnimi švicarskimi svilnatimi obšivki okrašena, — po 1 gl. 40 kr.; dvanajstotica za 15 gl. 50 kr. Taista iz rudečega cretona po 1 gl. 50 kr.; dvanajstotica za 16 gl. 50 kr.

3560 možkih srajc iz najfinejšega angleškega chiffona, četvernat oprasje gladko ali vezeno, vsakeršne ovratne širjave, — po 1 gl. 50 kr.; dvanajstotica za 16 gl. 50 kr.

1500 dvanajstotice damastovih namiznih garnitur, z ušitimi cveticami, obstoječe iz jednega prta in 12 brisalk, — po 2 gl. 85 kr.; neobhodno za vsako hišo in čudovito ceno.

2000 dvanajstotice turških otirač, zarobljenih, posamič zloženih, z rudečimi obrabki in dolgimi resami, najfinejše pikiranih, prekrasnih, — po 3 gl. 75 kr. dvanajstotica.

2000 velikih ženskih ogrinjal iz najfinejše Berolinske volne, z dolgimi resami, različno barvana, bela, siva, drapp, križasta, turška itd., — po 1 gl. 20 kr.; dvanajstotica za 12 gl. 50 kr.

400 popotnih plaidov najtežje baže, jako veliki, fini, s temnim robom in resami, ki se dače še po 20 letih rabiti, prej po 12 gl., zdaj samo — po 4 gl. 85 kr.

500 svilnatih koltrov iz najtežje Lyonske chappe-svile, belo, rudeče in žolto črtani, — po 4 gl.; čudovito ceno.

5000 dvanajstotice rjuh iz dobrega, težkega platna, tudi za največje postelje; — po 1 gl. 35 kr.; dvanajstotica za 15 gl.

Vsaki kupec, ki da skupiti ob jednom najmanje 15 gl., dobi nagrado, torej **gratis** švicarsko uro iz francoskega zlatega bronca z dolgo verižico; za pravilni tek se jamči 2 leti.

Naročila v gotovini (s poštami nakaznicami ali pa tudi povzetji) naj se pošiljajo z naslovom:

Erbschafts-Verwaltung Rabinowicz,

Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 20.

Zdatno znižane cene.

Kava

neposredno iz Hamburga

razpošilja kakor znano v izvrstni kvaliteti

Karol Fr. Burghardt, Hamburg,

v žakljih po 4^{3/4} kg. netto, poštnine prosto z zavikom vred nemudoma po poštne povzetji.

5 kg. av. v. gl.
Mocca, pristno arabska, plemenita " " " " 6.30
Menado, izvrstnega okusa " " " " 5.40
Peri-Ceylon, jako fina in mila " " " " 5.40
Melange (zmes), posebno priporočati " " " " 5.30
Ceylon Plantation, jako slastna " " " " 5.—
Java, zlatorumena, jako fina " " " " 4.70
Cuba, modrozelenca, briljantna " " " " 4.70
Afrik. Mocca, fina in zdatna " " " " 3.90
Santos, fina in močna " " " " 3.55
Rio, okusna " " " " 3.25
Čaj v izvrstnej izbi, 1/2 kile od av. v. gl. 1.— (318—13) do gl. 6.—

Čudež industrije.

Samo 4 gl.

s c. kr. patentom prevedena

ura na nihalo, ki bije,

v lepo poliranem okviru iz orehovega lesa, z nihalom in bronzastimi utežami. Razen teh prednostij ima ta ura neprecenljivo lastnost, da se v temnej noči

c. kr. patentirano kazališče sveti

z jako čudovitim, vijoličastim, čarobno krasnim svitom, ter se za izdatno svetlobo

jamči 10 let.

Stotine in stotine ljudi, ki so to uro videli in kupili, bili so očarani zaradi nje

neverjetne cene.

Dolžni se smatramo opozarjati vsakega čitatelja, da kaj jednacega, praktičnega in izredno cenenega, odkar obstoje ure, še ni bilo in znabiti v 100 letih več ne bode. (523—1)

Svarilo.

Te štirigoldinarske ure, katere jaz ponujam, imajo na kazališču v zlatih črkah napis „Patent“.

Nič manjšega pozora neso vredne sledeče cene žepnih ur, katere vzbujajo začudenje, kajti obod in težka verižica iz double-zlata, katero dobi vsaki kupec poleg, samo stane toliko, kolikor se zahteva za vse vkup. Torej sam sebi koristi, kdor tako uro naroči.

2300 žepnih ur na valjček

z dobro posrebljenim nikljevim obodom, fino graviranim, s plošnatim steklom in jako pozlačeno verižico, facon kakor zlata, na minuto fino repasirane. Vse vkup samo **gl. 4.90.**; — taiste iz pravega 13lotnega srebra, puncirane in pozlačene, samo **gl. 6.50.** Taiste žepne ure iz pravega 14karatnega zlata, puncirane, prej **gl. 45.—**, zdaj po slepi ceni **gl. 16.—.**

2050 žepnih ur na sidro

v dobro posrebljenem nikljevem obodu, fino graviranim in guillochiranim, idočo na 15 pristnih rubinih, s preciznimi koleščki, sekundnim kazalcem, plošnatim steklom in lepo verižico, fino repasirane — samo **gl. 7.—.** Taiste ure iz pravega 13lotnega srebra, puncirane in pozlačene, — samo **gl. 10.—.**

1500 Washingtonskih remontoir-ur

iz dobro posrebljenega niklja ali double-zlata, ki se dajo brez ključka navijati, emailirane, s plošnatim steklom in sekundnim kazalcem, na sekundo fino regulovane, precizno izdelane, najboljše ure na svetu, stanejo s krasno verižico vred le **gl. 8.30.**

1000 srebrnih remontoir-ur

iz težkega, pristnega 13lotnega srebra, po c. kr. avstro-ogerskem uradu puncirane, ki se navijajo brez ključka, z od zunaj premikajočimi se kazalci, emailirane, s plošnatim steklom in sekundnim kazalcem, na minuto regulovane, izvrstna ura. Prejšnja cena **gl. 25.—**, zdaj za slepo ceno borih **gl. 12.50.** Za pravilni tek

jamčim 5 let.

Naročila po pošti ali telegrafu, po povzetji ali z doposlano gotovino, naj imajo naslov:

Firma F. SCHAPIRA,

Haupt-Patent-Pendel-Uhren-Fabriks-Depôt,

Wien, Leopoldstadt, Schiffamtsgasse 20.

Najbolje ter najceneje naročajo se

priznано dobre ročne mlatilnice, slamoreznice, vinske tlačilnice ter vsi drugi kmetijski stroji

za točno plačilo in tudi na obroke

v najstarejši tukajšnji ter po vsem Kranjskem najbolj poznatej zalogi

pri A. Debevc-u v Ljubljani,

Marije Terezije cesta št. 10, pritlično.

(508—14)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.